ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 2003

για τροποποίηση του μέρους V, σημείο 1.4 της κοινής προξενικής εγκυκλίου και του μέρους I, σημείο 4.1.2 του κοινού εγχειριδίου σχετικά με τη συμπερίληψη της απαίτησης κατοχής ταξιδιωτικής ιατρικής ασφάλισης μεταξύ των δικαιολογητικών προκειμένου να χορηγηθεί ομοιόμορφη θεώρηση εισόδου

(2004/17/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 789/2001 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2001, που επιφυλάσσει στο Συμβούλιο εκτελεστικές εξουσίες σχετικά με ορισμένες λεπτομερείς διατάξεις και πρακτικές διαδικασίες εξέτασης αιτήσεων θεώρησης [1],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 790/2001 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2001, που επιφυλάσσει στο Συμβούλιο εκτελεστικές εξουσίες σχετικά με ορισμένες λεπτομερείς διατάξεις και πρακτικές διαδικασίες διενέργειας συνοριακών ελέγχων και επιτήρησης [2],

την πρωτοβουλία της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, στο σημείο 22 των Συμπερασμάτων, τόνισε ότι «θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω η κοινή ενεργός πολιτική σχετικά με τις θεωρήσεις και τα πλαστά έγγραφα, μεταξύ άλλων με τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των προξενείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρίτες χώρες …».

(2) Ουσιαστική προϋπόθεση της εφαρμογής κοινής πολιτικής όσον αφορά την έκδοση θεωρήσεων αποτελεί η μεγαλύτερη δυνατή εναρμόνιση των προϋποθέσεων για την έκδοση θεωρήσεων, ιδίως όσον αφορά τα δικαιολογητικά που αφορούν τα μέσα διαβίωσης και τα οποία υποβάλλονται προς στήριξη των αιτήσεων.

(3) Επιβάλλεται στους αιτούντες θεώρηση, μεταξύ των δικαιολογητικών που απαιτείται να προσκομίσουν, να προσκομίζουν απόδειξη ότι διαθέτουν ατομική ή ομαδική ταξιδιωτική ασφάλιση με την οποία καλύπτονται τα έξοδα που μπορεί τυχόν να προκύψουν από τον επαναπατρισμό για ιατρικούς λόγους, επείγουσα ιατρική φροντίδα ή/και έκτακτη νοσοκομειακή περίθαλψη κατά τη διαμονή τους στο έδαφος των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν.

(4) Οι αιτούντες θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουν συνάψει ασφάλιση στο κράτος κατοικίας τους. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, θα πρέπει να επιδιώκουν να ασφαλισθούν σε οποιαδήποτε άλλη χώρα.

(5) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα εξαιρέσεων από την υποχρέωση κατοχής ταξιδιωτικής ασφάλισης για τους κατόχους διπλωματικών, υπηρεσιακών και άλλων επίσημων διαβατηρίων, καθώς και η δυνατότητα να διαπιστώνεται, στο πλαίσιο της επιτόπιας προξενικής συνεργασίας, ότι οι υπήκοοι ορισμένων τρίτων χωρών δεν θα πρέπει να συμμορφούνται με την υποχρέωση αυτή. Επιπλέον, θα πρέπει να μπορεί η διπλωματική ή η προξενική αρχή που εξετάζει την αίτηση να απαλλάσσει, σε ειδικές περιπτώσεις, τον αιτούντα από την υποχρέωση αυτή, όταν το κρίνει σκόπιμο.

(6) Είναι σκόπιμο να αναγράφεται σχόλιο στο σημείο για εθνικές παρατηρήσεις της αυτοκόλλητης θεώρησης ώστε να γίνεται σαφές ότι ο κάτοχος της θεώρησης έχει απαλλαγεί από την υποχρέωση ταξιδιωτικής ασφάλισης. Το κοινό εγχειρίδιο θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να προβλεφθεί ότι, οσάκις ο κάτοχος δεν μπορεί να προσκομίσει απόδειξη, στο συνοριακό σημείο διέλευσης ότι διαθέτει τέτοια ασφάλιση, ο υπεύθυνος υπάλληλος πρέπει να ελέγχει ότι έχει γίνει αντίστοιχη σημείωση.

(7) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα απόφαση βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν δυνάμει των διατάξεων του τίτλου IV του τρίτου μέρους της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερόμενου πρωτοκόλλου, εντός εξαμήνου από την έκδοση της παρούσας απόφασης από το Συμβούλιο, εάν θα την εφαρμόσει στο εθνικό της δίκαιο.

(8) Όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας σχετικά με τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν [3], οι οποίες υπάγονται στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου [4], σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας.

[1] ΕΕ L 116 της 26.4.2001, σ. 2.
[2] ΕΕ L 116 της 26.4.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.
[4] ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

(9) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει το Ηνωμένο Βασίλειο, σύμφωνα με την απόφαση 2000/365/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, σχετικά με το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν [1]. Ως εκ τούτου, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν συμμετέχει στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(10) Η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία, σύμφωνα με την απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν [2]. Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοσή της και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(11) Η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή άλλως σχετίζεται με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της πράξης προσχώρησης του 2003,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο μέρος V σημείο 1.4 δεύτερη παράγραφος τρίτη περίπτωση της κοινής προξενικής εγκυκλίου, μετά τις λέξεις «(βλέπε παράρτημα 7) [1]», προστίθενται τα ακόλουθα:

«Επιπρόσθετα, προς υποστήριξη της αίτησης για χορήγηση θεώρησης για παραμονή βραχείας διάρκειας ή ταξιδιωτικής θεώρησης, οι αιτούντες πρέπει να αποδεικνύουν ότι είναι κάτοχοι επαρκούς και ισχυρής ατομικής ή ομαδικής ταξιδιωτικής ασφάλισης με την οποία καλύπτονται τα έξοδα που μπορεί τυχόν να προκύψουν από τον επαναπατρισμό για ιατρικούς λόγους, επείγουσα ιατρική φροντίδα και/ή έκτακτη νοσοκομειακή περίθαλψη.

Οι αιτούντες θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουν συνάψει ασφάλιση στο κράτος κατοικίας τους. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, θα πρέπει να επιδιώκουν να ασφαλίζονται σε οποιαδήποτε άλλη χώρα. Εάν την ασφάλιση συνάπτει υπέρ του αιτούντος ο προσκαλών, θα πρέπει να το πράττει στον δικό του τόπο κατοικίας.

Η ασφάλιση πρέπει να ισχύει για το σύνολο του εδάφους των κρατών μελών που εφαρμόζουν πλήρως τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν και να καλύπτει το συνολικό διάστημα της παραμονής του ενδιαφερομένου. Η ελάχιστη κάλυψη ανέρχεται σε 30 000 ευρώ.

Η απόδειξη για την ασφάλιση αυτή πρέπει καταρχήν να προσκομίζεται κατά την έκδοση της θεώρησης.

Η διπλωματική ή προξενική αρχή που είναι αρμόδια για την εξέταση μιας αίτησης θεώρησης μπορεί να αποφασίζει ότι η υποχρέωση αυτή πληρούται όταν διαπιστώνεται η ύπαρξη τεκμηρίου επαρκούς επιπέδου ασφάλισης υπό το πρίσμα της επαγγελματικής κατάστασης του αιτούντος.

Η διπλωματική ή προξενική αρχή μπορεί, κατά περίπτωση, να αποφασίζει την απαλλαγή από την εν λόγω υποχρέωση για κατόχους διπλωματικών, υπηρεσιακών και άλλων επίσημων διαβατηρίων, ή για την προστασία εθνικών συμφερόντων στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, της πολιτικής ανάπτυξης ή άλλων τομέων ζωτικού δημοσίου συμφέροντος.

Εξαιρέσεις από την υποχρέωση προσκόμισης απόδειξης ταξιδιωτικής ασφάλισης μπορούν επίσης να γίνονται όταν, στο πλαίσιο της επιτόπιας προξενικής συνεργασίας, διαπιστώνεται ότι είναι αδύνατο οι υπήκοοι ορισμένων τρίτων κρατών να συνάψουν τέτοια ασφάλιση.

Όταν αξιολογούν εάν μία ασφάλιση είναι επαρκής, τα κράτη μέλη μπορούν να εξακριβώνουν εάν είναι δυνατή η ικανοποίηση αξιώσεων κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης σε ένα κράτος μέλος, στην Ελβετία ή το Λιχτενστάιν.»

Άρθρο 2

Στο τέλος του μέρους I σημείο 4.1.2 του κοινού εγχειριδίου, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Σύμφωνα με το μέρος V σημείο 1.4 δεύτερη παράγραφος τρίτη περίπτωση της κοινής προξενικής εγκυκλίου, προς υποστήριξη της αίτησης για χορήγηση θεώρησης για παραμονή βραχείας διάρκειας ή ταξιδιωτικής θεώρησης, ο αιτών πρέπει να αποδεικνύει ότι είναι κάτοχος επαρκούς και ισχυρής ατομικής ή ομαδικής ταξιδιωτικής ασφάλισης με την οποία να καλύπτονται τα έξοδα που τυχόν ανακύπτουν για επαναπατρισμό για ιατρικούς λόγους επείγουσα ιατρική φροντίδα ή/και έκτακτη νοσοκομειακή περίθαλψη.

Ωστόσο, ο υπήκοος τρίτης χώρας, που υπόκειται στην υποχρέωση θεώρησης, μπορεί να έχει απαλλαγεί από την ως άνω υποχρέωση. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η διπλωματική ή προξενική αρχή ή αρχή συνοριακού ελέγχου πρέπει να σημειώνει, για τον σκοπό αυτό, — "NO INSURANCE REQUIRED" — στο σημείο για εθνικές παρατηρήσεις της αυτοκόλλητης θεώρησης.»

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιουνίου 2004.

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 2003.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. MATTEOLI

[1] ΕΕ L 131 της 1.6.2000, σ. 43.
[2] ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20.